

Статията на П. Р. Славейков „Циганите“, публикувана във в. „Гайда“

ройните изследвания на техния език – „романи“, свидетелстват за родството му с различни индийски диалекти. Предполага се, че и самоназванието „рома“ произхожда от „дома“ – името на особена група певци и музиканти в древна Индия. Предиците на ромите по всяка вероятност са населявали територии по поречието на Инд, в днешните Северозападна Индия, Пакистан и Афганистан. Те са били множество групи в постоянно движение, които са упражнявали различни занятия.

Преселението им на запад към Европа не се осъществява в конкретен исторически момент, а продължава няколко века (V – XV в.). След като преминават през Персия, те се разделят на два големи потока: северен (към Армения и Кавказ) и южен (към Сирия, Палестина и Египет).

За родоначалник на циганологията (науката, изучаваща езика, историята и обичаите на циганите) се смята Хайнрих Мориц Готлиб Грелман, който през 1783 г. издава в Лайпциг книгата „Циганите. Един исторически опит върху начина на живот, състоянието, обичаите и съдбата на този народ в Европа заедно с техния произход“. Тя и до днес запазва своята научна стойност.

Важен принос за развитието на циганската филология и за проучването на балканските цигански диалекти има гъркът Александър Паспати. В продължение на много години той наблюдава ромите, които живеят или чергаруват в околностите на Ца-

Фараонов наследници. Les descendants de Pharaon.

Фараонов наследници. Поцеснска картичка, XX в.